

Adam Krauss, Alina Wałowy

Kraków - Tyniec. Opactwo OO Benedyktynów

Informator Archeologiczny : badania 10, 207

1976

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

KRAKOW - TYNIEC
Opactwo OO Benedyktynów

Muzeum Archeologiczne
Konserwator Zabytków
Archeologicznych
w Krakowie

Badania prowadzili dr Adam Krauss i mgr Alina Wałowy. Finansowało Opactwo OO Benedyktynów w Krakowie-Tyńcu i KZA w Krakowie. Pierwszy sezon badań. Opactwo OO Benedyktynów, okres wczesnośredniowieczny, średniowieczny, nowożytny. Ślady osadnictwa kultury łużyckiej z okresu halszackiego.

W związku z planami odbudowy opactwa przystąpiono do prac wykopaliskowych na terenie starego refektarza, południowego krużganka i wirydarza.

Stary refektarz to duża sala, zachowana jedynie w części fundamentowej, o wymiarach około 18 x 6,5 m. Jest ona zlokalizowana w centralnej partii opactwa, na południe od kościoła. Między kościołem a starym refektarzem znajduje się wirydarz otoczony krużgankami, ze zniszczonym skrzydłem południowym. Mury starego refektarza, licowane kostką romańską, obudowane są od wewnątrz z 3 stron, prócz wschodniej, murem kamiennym o grubości około 50 cm. Na murach tych został wzniesiony refektarz gotycki, a północna ściana refektarza romańskiego została wykorzystana jako fundament południowego krużganka.

Wykopy archeologiczne przecinające na krzyż stary refektarz ujawniły liczne przebudowy obiektu i znacznie zniszczone warstwy kulturowe. W podziemiach refektarza odkryto piwnice z wewnętrzną klatką schodową i drugim wejściem oraz nowożytnie mury ceglane. W zachodniej partii obiektu zachowała się warstwa zadołowanego wapna, określająca poziom użytkowy, zaś w partii wschodniej natrafiono na jamę i skupisko ceramiki wczesnośredniowiecznej oraz na jamę kultury łużyckiej.

Na terenie południowego krużganka znajdowały się uszkodzone groby szkieletowe bez wyposażenia oraz ceramika wczesnośredniowieczna i średniowieczna, występująca również na terenie wirydarza. Zachowane w partii fundamentowej mury posadowione są w większości przypadków na warstewce ziemi lessowej, pod którą zalega less, stanowiący calej.

Badania będą kontynuowane.